

SULUSTADDALEN NR UTVIDELSE **

Referanse: Midteng, R. 2018. Naturverdier for lokalitet Sulustaddalen naturreservat utvidelse, registrert i forbindelse med prosjekt Frivillig vern 2017.

Referansedata

Fylke:	Oppland	Vegetasjonssone:	Mellomboreal
Kommune:	Østre Toten	Vegetasjonsseksjon:	Svakt oseanisk seksjon
Areal	1599/1784 dekar	Prosjekttilhørighet:	Frivillig vern 2017
UTM (sentralt):	32 V 6725628/281350	Inventør/Firma:	Rein Midteng /Asplan Viak
H.o.h.	690-784	Dato feltregistrering:	30.10.2015, 16.8.2016, 11.9.2017, 11.06.2018

Sammendrag

Sulustadalen utv. er et middels stort granskogdominert område beliggende nord på Totenåsen i Østre Toten kommune. Faglig anbefalt avgrensning av lokaliteten er på 1599 daa, alternativt 1784 dekar og grenser mot Sulustaddalen naturreservat i nord. Lokaliteten ligger i hovedsak 700 m.o.h. og har temmelig variert topografi med flere avrunda koller med mange søkk og daler imellom. Berggrunnen består av syenitter og løsmassedekningen er såpas god at kun mindre deler har glissen tresetting. Lokaliteten ligger i mellomboreal vegetasjonssone, i svakt oseanisk seksjon og har generelt høye fuktighetsforhold da det ligger øverst i terrenget som tar av fuktigheten og med tilførsel av tåke fra Mjøsa. Blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype og rikere typer finnes helt unntaksvis som fragmenter av småbregne og høgstaudekog. Gran er klart det dominerende treslaget. Bjørk er det generelt nokså lite av mens rogn finnes sparsomt i enkelte noe steinete partier. Skogen er flersjiktet til dels grovvokst gammel naturskog med mange gamle trær, men generelt med lite dødved. I et parti er skogen urskogsner, og dette partiet er blant de minst påvirkta på hele Totenåsen. Disse er avgrenset to kjerneområder, ett med B og ett med A-verdi. Området har verdi for artsmangfoldet knyttet til gammel fuktig suboseanisk granskog og trolig også verdi for arter knyttet til gammel dels urskogsner granskog (sopp-ikke undersøkt).

Lokaliteten har isolert sett regionale naturverdier (***) men sett sammen med eksisterende naturreservat, er området nasjonalt verdifullt (***). Området oppfyller flere mangler ved skogvernet i Norge og har samlet sett middels god mangeloppfyllelse. Av de generelle manglene oppfyller området på en god måte den internasjonale ansvars-skogtypen for Norge «*huldrestygranskog*». De nordøstre deler av Totenåsen er ett av de aller viktigste områdene for huldresty i landet og Europa, og et vern av Sulustaddalen utv. vil være positivt for å sikre leveområdene til arten. Lokaliteten oppfyller i begrensna grad den nasjonale mangelen om vern av «*gammel skog*». Området oppfyller godt punktet «*Store sammenhengende skogområder eller arealer som kan bidra til å skape større grad av økologisk sammenheng mellom eksisterende områder med vernet skog*» ved at utvidelsesarealet kan ses i sammenheng med Svartdalstjenna NR med tilbudt utvidelse, og disse utgjør én større sammenhengende økologisk enhet.

Av fylkesvise mangler om behovet for «*vern av A- eller B-lokaliteter som kan utgjøre kjerner i mulige verneområder*», oppfyller utvidelsesarealet dette på en god måte.

Feltarbeid

Området ble registrert 30.10.2015 og 16.8.2016, av Rein Midteng (Asplan Viak) i forbindelse med re-inventering av huldrestyforekomster (del av et nasjonalt prosjekt) og 11.9.2017 og 11.06.2018 i forbindelse med at området var tilbudt til frivillig vern. Det meste av området dekket av disse registreringene, men det er areal som ikke er registrert, slik at det anses som sannsynlig at det finnes enkelte helst mindre forekomster av huldresty som ikke er funnet og kanskje også andre spesielle verdier.

Tidspunkt og værrets betydning

Lokaliteten ble registrert under gode registreringsforhold dvs. i oppholdsvær og med god sikt, unntaket var i 2018 hvor det var tåke. Området er ikke besøkt i den optimale delen av karplantesesongen, slik at enkelte interessante arter i denne gruppen kan være forbi sett. Artsmangfoldet er likevel godt fanget opp da potensialet for arter knyttet til rik berggrunn er begrensa. Fugl er ikke registrere utover tilfeldige observasjoner. Kunnskapsgrunnlaget anses samlet sett som godt for korrekt verdisetting av området, men er dødved rikt parti (se beskrivelse under skogstruktur) er ikke besøkt, og trolig finnes flere krevende arter av vedsopp der.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Lokaliteten inngår i arbeidet med frivillig vern i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen i Oppland samt Norges Skogeierforbund her representert ved Mjøsen skog. Lokaliteten grenser mot Sulustaddalen naturreservat i nord på 1305 dekar.

Tidligere undersøkelser

En del av området er inventert av Geir Gaarder i 1990 i forbindelse med flora og faunaregistreringer på Totenåsen (Gaarder, G. m.fl. 1991). Gaarder besøkte også en mindre del av området 11.4. 2017. Det finnes fire MiS-lokaliteter innenfor området, men uten nærmere informasjon om naturverdier.

Beliggenhet

Lokaliteten ligger i Skreifjella i nordre deler av Totensåsen i Østre Toten kommune og sør for Sulustaddalen naturreservat.

Naturgrunnlag

Topografi

Lokaliteten domineres av flere større koller (kamper) med flate topparti og med tilhørende noe bratte lisisider eksponert mot alle himmelretninger. Mellom disse finnes en rekke mindre søkk og tverrdaler, og området har totalt sett mye topografi på tross av begrensa forskjeller i høydemetre. Det finnes flere mindre myrer, enkelte putter og småbekker. I nordøst grenser lokaliteten mot vatnet Leirsjøen.

Figur 1. Det er relativt lite myr i området. Her er middels stor myr nordvest for Høgkorset sett mot sør med de nederste delene av Hvervenberget til høyre.

Figur 2. Leirsjøens sørvestsiden. De nedre deler av skogen i bildet er i hogstklasse III mens øvre deler er eldre naturskog. Disse partiene med III-skog anbefales inkludert i et verneområde da den er relativt produktiv og med godt restaureringspotensial, også mht huldrestry som finnes i gammelskogen ovenfor. Huldrestry sprer seg gjennom at deler av laven blåser over til nærstående skog. Dette skjer lettest i nedoverbakke. På sikt vil trolig III-skogen ha en skogstruktur som gjøre at huldrestry kan vokse der.

Figur 3. Nordøstre deler av Vangskampen. Her er skogen temmelig tett og nokså produktiv.

Geologi

Berggrunnen i området består av alkalifeltspatsyenitt og kvarts-alkalifeltspatsyenitt (nordmarkitt). Dette er bergarter som er nokså fattige på plantenæringsstoffer. Løsmassene domineres av tynne morenemasser mens mindre partier med torv finnes på myrer. Bart fjell finnes over et større område på Hvervenberget samt på vestsiden av Hervakampen og toppområdet av Vangskampen.

Vegetasjonsgeografi

Lokaliteten ligger i mellomboreal vegetasjonssone og i svakt oseanisk seksjon. Plataået som lokaliteten ligger på mottar mye fuktighet i form av fuktig luft fra vest samt fordamping i fra Mjøsa i øst.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Blåbærgranskog er i praksis enerådende vegetasjonstype hvor det finnes trær, mens fattige jordvassmyrer dominerer myrene. Helt lokalt og unntaksvis helst hvor det er en del grov stein og rasmark, finnes mindre partier med småbregnegranskog og fragmenter av litt storbregne- og høgstaudeskog. Gransumpskog finnes i små partier. Gran er det klart dominerende treslaget både volummessig og mht. arealdekning. Utover gran finnes noe bjørk og litt rogn. Furu ble trolig ikke sett. I følge Gaarder (pers med.) er det dels noe rik skog sørvest for Leirsjøen.

Skogstruktur og påvirkning

Flersjiktet grandominert naturskog i aldersfase dominerer og dekker det meste av lokaliteten. Enkelte steder finnes skog i hogstklasse III som er inkludert av arronderingsmessige grunner. Over det meste av arealet mangler dødved foruten spredt fåtallige lægre i helst ferske stadier. Skogen er på tross av stor høyde over havet i partier ofte overraskende grovvokst. Det finnes ett parti med gammel trolig stedvis urskogsnaer skog i lia nordøst for Kristofferputten, og dette området representerer noe av den eldste skogen på Totenåsen (Gaarder pers. med, egne observasjoner) og dødved finnes i alle nedbrytningsstadier. På Vangskampen er skogen i eldre optimalfase, dvs. noe tettere skog med hardere plukkhogstpåvirkning i fra gammelt av. Herskende dimensjoner ligger oftest i intervallet 40-60 cm i brysthøydiameter og enkelte trær er 70-80 cm. Generelt i sør og på kollene er trærne generelt av noe mindre dimensjoner enn i de nordlige deler. Herskende trær er anslått til å være 120-200 år gamle.

Figur 4. Skogen er flersjiktet, ofte lysåpen og fuktig, og dette sammen med dominans av eldre skog medfører optimale forhold for arter som gubbeskjegg og huldrestry.

Figur 5. For eksempel i de nordvendte lisdene av Hvervenberget er skogen stedvis grovvokst.

Kjerneområder

Det er avgrenset to kjerneområder/naturtypelokaliteter innenfor utvidelsesforslaget.

Lokalitet/kjerneområde 1	Vangskampen
Naturtype (DN håndbok 13)	Gammel granskog
Utforming	Gammel høyereliggende granskog
Verdisetting	Viktig (B)
Sist registrert	30.10.2015
BN-nummer	Ny
Areal	40 dekar

Innledning: Lokaliteten er registrert 30.10.2015 av Rein Midteng (Asplan Viak) i forbindelse med naturfaglige undersøkelser av et skogområde tilbudt til frivillig vern, og er tidligere besøkt i forbindelse med reinventering av forekomster av huldrestry. Verdisetting av lokaliteten følger faktaark for gammel granskog fra 2015 (Hofton. T.H.).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Vangskampens østhelling og grenser mot annen eldre skog uten funn av huldrestry. Avgrensningen er i stor grad under tvil lik avgrensningen av MiS-lokaliteten i området (nøkkelbiotop), men naturtypelokalitetene har en noe snevrere avgrensning pga manglende funn av huldrestry i mye av MiS-lokaliteten. Det er store mengder lav i nøkkelbiotopen, men mye av denne virker for mørk for å huse huldrestry i dag, men med store mengder hengestry. På sikt vil også disse partiene kunne være egnet habitat for huldrestry, og disse delene er derfor inkludert i lokaliteten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Arealet avgrenset er gammel høyereliggende granskog og dominerende vegetasjonstype er blåbærgranskog. Gran er klart dominerende treslag.

Artsmangfold: Det er store mengder av den vanlige arten hengestry i området, en god del gubbeskjegg (NT), mens huldrestry (EN) ble funnet på seks trær (47 tråder) i øvre deler av lokaliteten. Disse var livskraftige, men de var tydelig konsentrert til de deler hvor skogen var mer lysåpen enn i resten av området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i optimalfase, dvs. nokså tett «yngre gammelskog» som i hovedsak mangler biologiske gamle trær og dødved. Skogen er fuktig.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre naturskog som er en del av et nasjonalt kjerneområde for huldrestry.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, er det i utgangspunktet beste for naturverdiene at det ikke hogges på lokaliteten. Forsiktig utglisning av nedre deler av lokaliteten ville trolig være positivt for lettere spredning av huldrestry dit, på den annen side vil skogen om ikke så mange ti-år selv begynne med selvtyninger pga intern konkurranse mellom trær.

Verdisetting: Lokaliteten er vurdert som viktig (B) da lokaliteten har en mindre forekomst av den sterkt trua arten huldrestry. Positivt er at lokaliteten ligger i et noe større sammenhengende landskap dominert av eldre granskog. Etter faktaark for gammel granskog gis lokaliteten middels vekt på størrelse og arts mangfold og lav vekt på påvirkning. Dette tilsier B-verdi, men i nedre sjikt av denne verdikategorien.

Figur 6. Huldrestry i Vangskamapen.

Lokalitet/kjerneområde 1	Hvervenberget
Naturtype (DN håndbok 13)	Gammel granskog
Utforming	Gammel høyereliggende granskog
Verdisetting	Svært viktig (A)
Sist registrert	11.9.2017
BN-nummer	Ny
Areal	271 dekar

Innledning: Lokaliteten er sist registrert 11.9.2017 av Rein Midteng (Asplan Viak) i forbindelse med naturfaglige undersøkelser av et skogområde tilbudt til frivillig vern og er tidligere besøkt i forbindelse med reinventering av forekomster av huldrestry. Verdisetting av lokaliteten følger faktaark for gammel granskog fra 2015 (Hofton, T.H.).

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Hvervenbergets nordhelling samt inkluderer areal vest for dette inkludert daldraget mellom Kristofferputten og Leirsjøen samt kollepartier nordvest for dette. Avgrensningen er omtrentlig i tilknytning til nevnte daldrag da dette kun delvis er besøkt. Lokaliteten grenser mot annen eldre skog uten funn av huldrestry eller med andre spesielle kvaliteter utover at det er eldre naturskog.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Arealet avgrenset er gammel høyereliggende granskog og dominerende vegetasjonstype er blåbærgranskog. Gran er klart dominerende treslag. Litt bjørk og rogn finnes.

Artsmangfold: Huldrestry (EN) er funnet på 49 trær (498 tråder). Gubbeskjegg (NT) er nokså vanlig mens sprikeskjegg (NT) finnes spredt i øvre partier. Kort trollskjegg (NT), granstokkjuke og duftskinn er også funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er i aldersfase, dvs. gammel nokså grovvokst flersjiktet gammel naturskog. Dødved finnes i hovedsak i begrensede mengder, men i dalen nordøst for Kristoffertjennet og nordøstover er det en del dødved og skogen her er trolig stedvis urskogsner. Skogen er fuktig.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger innenfor et større sammenhengende område med eldre naturskog som er en del av et nasjonalt kjerneområde for huldrestry.

Skjøtsel og hensyn: For å sikre naturverdiene best mulig, er det i utgangspunktet beste for naturverdiene at det ikke hogges på lokaliteten.

Verdisetting: Lokaliteten er vurdert som svært viktig-A da lokaliteten har en stor og livskraftig forekomst av den sterkt trua arten huldrestry. Positivt er at lokaliteten ligger i et noe større sammenhengende landskap dominert av eldre granskog. Etter faktaark for gammel granskog gir lokaliteten høy vekt på størrelse og arts mangfold og middels-høy vekt på tilstand og påvirkning. Dette gir A-verdi.

Figur 7. Grov og gammel granskog i nordre deler av dalen nord for Kristofferputten.

Artsmangfold

Karplantefloraen er gjennomgående fattig, men det ligger nokså nær kalkskogsområdene som overtar i eksisterende reservat litt lenger nord. Kanskje helt lokalt kan mindre rikskogsflekker finnes, slik antydning av Gaarder. Området har en nokså stor og livskraftig forekomst av huldrestry som er funnet på 55 trær (498 tråder) hvorav 7 såkalte mortrær (trær >25 tråder). Den finnes sikkert på noen flere trær i området da deler av potensielt areal for denne ikke undersøkt. Lokaliteten er også viktig for andre lavarter knyttet til suboseanisk eldre granskog som gubbeskjegg, sprikeskjegg, kort trollskjegg, randkvistlav og granseterlav. Knappenålsfloraen er dårlig undersøkt, og trolig finnes enkelte interessante arter i området. I hovedsak er det lite dødved og så langt er ikke andre vedboende arter enn duftskinn og granstokkjuke funnet, men i tilknytning til den stedvis dødved-rike skogen i dalen nord for Kristoffertjenn, er det potensial for krevende slike arter. Lokaliteten er også viktig for arealkrevende gammelskogsarter som

tretåspett, storfugl, visse meise- og uglearter. Lavskrike fantes spredt på Totenåsen fram til rundt 1990 (artsobservasjoner) og et fåtall observasjoner finnes etter dette. Arten er avhengig av større sammenhengende området med gammel skog, for å opprettholde en bestand.

Tabell 1: Interessante arter funnet i Sulustaddalen NR utv.

Artsgruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste	Totalt antall
Vedb. sopp	<i>Cystostereum murrayi</i>	Duftskinn	Signalart	1
	<i>Phellinus chrysoloma</i>	Granstokkjuke	Signalart	1
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	NT	Vanlig
	<i>Bryoria bicolor</i>	Kort trollskjegg	NT	3
	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	Sprikeskjegg	NT	Vanlig-spredt
	<i>Hypogymnia vittata</i>	Randkvistlav	Signalart	1
	<i>Lobaria scrobiculata</i>	Skrubbenever	Signalart	2
	<i>Hypogymnia bitteri</i>	Granseterlav	NT	2
	<i>Usnea longissima</i>	Huldrestry	EN	55
Fugl	<i>Picoides tridactylus</i>	Tretåspett	Signalart	Hakkemerker
	<i>Tetrao urogallus</i>	Storfugl	Signalart	Observert

Figur 8. Huldrestry voksende på rogn.

Figur 9. Granstokkjuke er en viktig dødved-danner. Den er funnet et par steder i lokaliteten.

Tekniske inngrep

Ingen tekniske inngrep finnes innenfor området. Flatehogd skog og ungskog er i all hovedsak arrondert ut fra avgrensningen. Flere turstier finnes. Utenfor avgrensningen mot vannet Herva finnes enkelte hytter. Ei hytte finnes øst for Leirsjøen innenfor den alternative avgrensningen (se kart).

Avgrensning og arrondering

Området er godt arrondert gjennom at gjenstående eldre skog i tilknytning til reservatet er inkludert noe som medfører at man får sikret et større robust sammenhengende område med eldre skog. Inkluderingen av gjenværende verneverdig eldre skog medfører at reservatutvidelsen stedvis grenser mot hogstflater på flere kanter (som i nordvest). Det er avgrenset en alternativ grense (185 dekar) øst for Leirsjøen som ev. inkluderer eldre men fattig blåbærgranskog i noe vindutsatt område. Dette har spredte forekomster av sprikeskjegg og gubbeskjegg, men er uten huldrestry eller andre trua arter. En innlemmelse av dette arealet vil gjøre sammenbindingen til eksisterende reservat bedre, men inkluderer ikke spesielle verdier utover å inkludere mer gammelskog, noe som i seg selv er positivt. Sør for dette arealet og hovedutvidelsen, er det tett planta ungskog i hogstklasse III som det ikke anbefales inkludert, foruten et begrensa areal av buffersonemessige årsaker mot huldrestryforekomstene sør for. I nordvest er det foreslått å ta med 38 dekar areal med skog i hogstklasse III-IV da dette har nokså produktiv skog, det er gammelskog i nedkant slik at skogen både har god restaureringspotensial samtidig som det er viktig å bufre naturskogen i nedkant.

Figur 10. Tett ungskog sør for det alternative arealet øst for Leirsjøen er i hovedsak foreslått utelatt.

Vurdering og verdisetting

Sulustaddalen utvidelse er et verdifullt område dominert av gammel naturskog, som også utgjøre et viktig supplement til eksisterende reservat som har helt andre naturkvaliteter enn utvidelsesarealet. Viktigste kvaliteter i utvidelsesarealet er en middels rik forekomst av huldrestry samt ett av de minst påvirkte skogpartiene på hele Totenåsen. I tillegg at utvidelsesarealet vil mer enn fordoble arealet i eksisterende reservat og at det er en viktig brikke for å kunne sikre leveområdet til arealkrevende gammelskogsarter i nordre deler av Totenåsen, hvor man på landskapsnivå fortsatt har en nokså høy andel gammelskog. Lokaliteten scorer gjennomgående middels på verdiparametere et område vurderes etter. **Sulustaddalen utvidelse vurderes å være regionalt verdifullt (**).** Eksisterende reservat ble av Gaarder verdivurdert «samlet sett vurderes den å ha en klar regional verneverdi (**), på grensa mot nasjonal verdi (***)». Med en fordobling av reservatarealet, innlemming av typer som ikke finnes i eksisterende reservat (urskogsner skog, huldrestry-forekomster), **vurderes det at eksisterende reservat med utvidelse er nasjonalt verneverdig (***)**.

Av de **generelle** manglene i skogvernet i Norge (Framstad 2017) som er «lavlandsskog, høybonitets skog og gammel skog», oppfylder «gammel skog» middels godt. Området oppfylder godt punktet «Store sammenhengende skogområder eller arealer som kan bidra til å skape større grad av økologisk sammenheng mellom eksisterende områder med vernet skog» ved at utvidelsesarealet vil kunne ses i sammenheng med Svartdalstjenna NR med tilbudt utvidelse som én større sammenhengende økologisk enhet.

Området oppfylder på en god måte den internasjonale ansvars-skogtyper for Norge «huldrestrygranskog». Dette er: «Stabilt humid gammel granskog (utenfor regnskogsregioner) karakterisert av store mengder skjeggglav og andre fuktighetskrevende epifyttiske lav, med huldrestry

som karakterart. Typen omfatter i første rekke humid suboseanisk høyereliggende granskog innenfor hovedutbredelsen til huldrestry på Østlandet.»

Av fylkesvise mangler om behovet for «vern av A- eller B-lokaliteter som kan utgjøre kjerner i mulige verneområder», oppfyller utvidelsesarealet dette på en god måte. I faktaarket for fylket, heter det at «Oppland har svært høy andel forekomster av lavarter av særlig stor nasjonal forvaltningsinteresse. Denne artsgruppen er velutviklet i flere ulike skogtyper, men de kontinentale delene av Gudbrandsdalen med sine bekkeløfter og kalkrike, steinete og varme skoger er særlig interessante. I tillegg har sørvestlige deler av Oppland stor andel av arter som huldrestry og mjuktjafs, som begge krever stabilt fuktige skogmiljøer som kjennetegner mange åspartier og elvedaler fra Lillehammer og sørvestover mot Toten, Land og søndre deler av Valdres». De nordøstre deler av Totenåsen er ett av de aller viktigste områdene for huldrestry i landet og Europa, og et vern av Sulustaddalen utv. vil være positivt for å sikre leveområdene til arten.

Det vurderes at den totale graden av mangelloppfyllelse for Sulustaddalen er middels.

Tabell 2: Oppsummering av viktige kriterier og samlet verdi for Sulustaddalen. Felt som er ”grået ut” skal ikke fylles ut for kjerneområder.

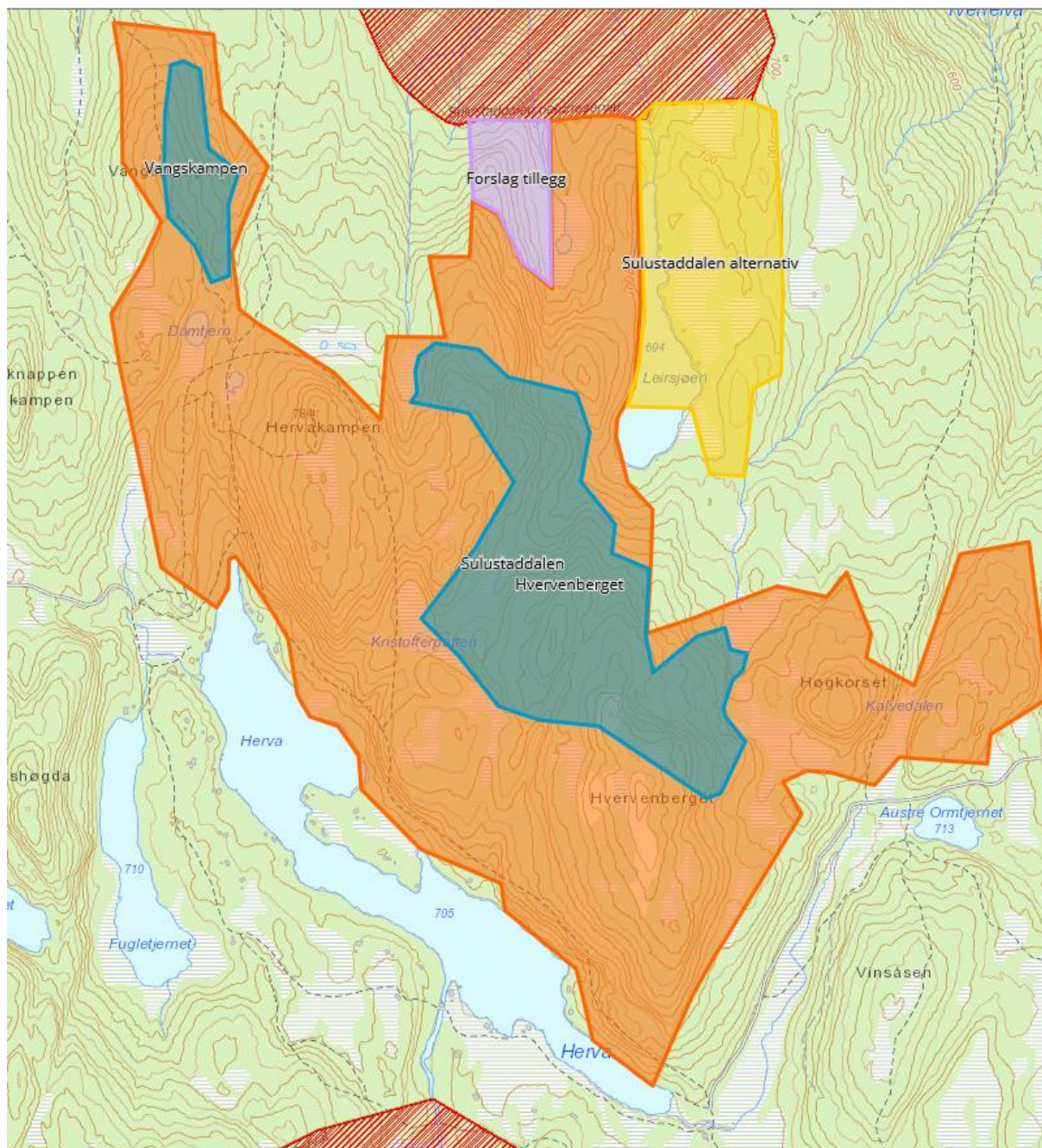
Kjerne - områder	Urørt heit	Død ved mengde	Død ved kont.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Treslagsfordeling	Vegetasjonsvariasjon	Topografisk variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
Vangskampen	**	0	0	*	*	-	*	*	*	*	**			**
Hvervenberget	**	*	**	**	*	-	*	**	**	*(*)	***			***
Totalt	**	*(*)	**	**	*	-	*	*(**)	**	*	**	**	***	**/regionalt verdifullt

Litteratur:

Gaarder, G. m.fl. 1991. Flora- og faunaregistreringer på Totenåsen. Fylkesmannen i Oppland, miljøvernnavdelingen. Rapport nr. 1/91, 93 s + vedlegg.

Gaarder, G. 2007. Sulustaddalen naturreservat, faktaark http://lager.biofokus.no/omraadebeskrivelser/Frivilligvern2006_Sulustaddalen.pdf

Tom H. Hofton, notat, 6.3.2018, revidert 20.3.2018. Internasjonale ansvars-skogtyper for Norge.

Figur 11. Oransje farge (1560 dekar) viser en «streng» faglig anbefaling. Blått er avgrensning av kjerneområder. Lilla (39 dekar) viser forslag til inkludering av et areal med noe yngre skog, mens gult (185 dekar) viser inkludering av eldre, men noe mindre verdifull naturskog.